

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Wołominie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący : SSR Jacek Kulesza

Protokolant: Rafał Kawałowski

po rozpoznaniu dnia 23 października 2015 r. sprawy

R. L. ur. (...) w R., syna W. i W. z d. Z.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 sierpnia 2014 roku w miejscowości R. na ul. (...) na drodze publicznej, powiat (...), województwo (...) będąc w stanie nietrzeźwości prowadził w ruchu lądowym po drodze publicznej pojazd mechaniczny marki B. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem typu (...)o nr (...) badania z następującymi wynikami: I badanie o godz.16:51 - 1,01 mg/l oraz II badanie o godz. 17:07 - 1,00 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 27 października 2010 roku - sygn. akt V K 695/10 na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 12 kwietnia 2011 roku - sygn. akt V K 1328/10 na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, przy czym czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego za w/w przestępstwa, tj. o przestępstwo określone w art. 178a § 4 k.k.,

orzeka

1. Oskarżonego R. L. uznaje za winnego tego, że w dniu 16 sierpnia 2014 r. w miejscowości R., powiat (...), województwo (...) jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki B. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem typu (...)o nr (...) badania z następującymi wynikami: I badanie o godz.16:51 - 1,01 mg/l oraz II badanie o godz. 17:07 - 1,00 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 27 października 2010 r. - sygn. akt V K 695/10 i wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 12 kwietnia 2011 r. - sygn. akt V K 1328/10, przy czym czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie o sygn. akt V K 1328/10, tj. popełnienia przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. w brzmieniu ww. ustawy obowiązującym w dniu 16 sierpnia 2014 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to z mocy ww. przepisu skazuje go na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. Na podstawie art. 42 § 2 k.k., orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 (pięciu) lat od uprawomocnienia się orzeczenia;
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 180 złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu w wysokości 70 złotych.

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w aktach sprawy i ujawnionego w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 27 października 2010 r. Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o sygn. akt V K 659/10 skazał R. L. za popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k. na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący pięć lat. Wobec oskarżonego orzeczono także środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów na okres trzech lat, zaliczając jednocześnie okres rzeczywistego stosowania tego środka – zatrzymania prawa jazdy tj. od dnia 6 kwietnia 2009 r. do dnia 27 października 2010 r. Wyrok uprawomocnił się w dniu 4 stycznia 2011 r. Orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych przestał obowiązywać w dniu 6 kwietnia 2012 r. (k. 174 akt V K 695/10). Z kolei okres próby upłynie dnia 4 stycznia 2016 r.

W dniu 12 kwietnia 2011 r. Sąd Rejonowy w (...) w sprawie o sygn. akt V K 1328/10 skazał R. L. za popełnienie czynu z art. 178a § 1 k.k., wyrokiem z dnia 22 listopada 2011 r. Sąd Okręgowy (...) wydanym w sprawie VI Ka 655/11 zaskarżony wyrok utrzymał w mocy uznając apelację oskarżonego za bezzasadną. Ww. wyrokiem wymierzono R. L. karę 6 miesięcy z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, a nadto orzeczono wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat. Wyrok uprawomocnił się w dniu 22 listopada 2011 r. Orzeczony wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych przestał obowiązywać w dniu 23 listopada 2014 r. (k. 134 akt V K 1328/10).

W dniu 16 sierpnia 2014 r. w godzinach popołudniowych R. L. spożywał alkohol, następnie wsiadł on do samochodu marki B. (...) o nr rej. (...), po czym włączył silnik tego pojazdu i rozpoczął nim jazdę. Jadąc w R. ulicą (...) w kierunku ul. (...) o godz. 16:40 oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariusza policji asp. P. G.. R. L. został zbadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. Przeprowadzone badania dały wyniki: 1,01 mg/l oraz 1,00 mg/l.

Przedstawiony powyżej stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: pozytywnie zweryfikowanej części wyjaśnień oskarżonego R. L. (k. 21, 46), zeznań świadka P. G. (k. 6v), protokołu z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 2), karty karnej (k. 39-40), wyroków w sprawie V K 659/10 oraz w sprawie V K 1328/10, oraz pozostałego uznanego przez Sąd za wiarygodny materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie i ujawnionego w toku rozprawy.

Oskarżony R. L. zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i na etapie postępowania jurysdykcyjnego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wskazał, że korzysta z prawa do odmowy składania wyjaśnień. (k. 21, 46).

W ocenie Sądu oskarżony przyznał się do popełnienia czynu, gdyż w rzeczywistości go popełnił, o czym świadczą przeprowadzone dowody w postaci zeznań świadka P. G. (k.6v) oraz protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu (k. 2).

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom świadka P. G.. Zeznania ww. świadka są bowiem logiczne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności, a nadto korespondują z wyjaśnieniami oskarżonego, a także z protokołem użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczania alkoholu w wydychanym powietrzu. Są one także obiektywne. Wskazy wyżej świadek jest w stosunku do oskarżonego osobą obcą i w przekonaniu Sądu nie miał on żadnego interesu, aby dążyć do obciążania go poprzez podawanie okoliczności niezgodnych z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd nie dopatrzył się żadnych okoliczności, dla których można byłoby zakwestionować wiarygodność dokumentów zgromadzonych w sprawie i ujawnionych w toku rozprawy głównej. Nadmienić także należy, że żadna ze stron dokumentów tych nie kwestionowała.

Analiza materiału dowodowego zgromadzonego w niniejszej sprawie i ujawnionego w toku rozprawy głównej pozwala uznać z całą stanowczością, że R. L. popełnił występki określony w art. 178a § 4 k.k.

Występku z art. 178a § 4 k.k. dopuszcza się ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, jeżeli wcześniej był prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art. 173, 174, 177 lub 355 § 2 k.k. popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w art. 178a § 1 k.k. w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo.

Oskarżony R. L. będąc bowiem uprzednio skazany za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości w sprawie V K 659/10 oraz w sprawie V K 1328/10, a nadto w czasie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie o sygn. akt V K 1328/10, znajdując się w stanie nietrzeźwości w dniu 16 sierpnia 2014 r. jechał jako kierujący samochodem osobowym B. o nr rej. (...) ulicą (...) w R.. Badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przeprowadzone urządzeniem elektronicznym dały wyniki: 1,01 mg/l oraz 1,00 mg/l (k. 2). W myśl art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm⁽³⁾ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Wskazane powyżej wyniki badania oskarżonego na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu jednoznacznie wskazują, że przewidziane w art. 115 § 16 k.k. normy, oskarżony przekroczył wyraźnie, bo ponad czterokrotnie. Nie mogło też być wątpliwości, że oskarżony spożywał alkohol przed tym, zanim jadąc ww. pojazdem został przebadany na zawartość alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu przez funkcjonariusza Policji. Jak wyżej wskazano, R. L. był uprzednio skazany za czyn z art. 178a § 1 k.k. Miało to miejsce w dniu 27 października 2010 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...), orzecznym w sprawie o sygn. akt V 659/10 oraz w dniu 12 kwietnia 2011 r. wyrokiem Sądu Rejonowego w (...), orzecznym w sprawie o sygn. akt V K 1328/10.

W tym miejscu podkreślić należy, iż Sąd zmodyfikował opis czynu przypisanego eliminując okoliczność, iż oskarżony czynu tego dopuścił się w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) w sprawie o sygn. akt V K 659/10. Jak wynika z akt sprawy zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczony na 3 lata w sprawie V K 659/10 w dacie popełnienia przez oskarżonego czynu tj. w dniu 16 sierpnia 2014 r. już nie obowiązywał. Orzeczone wobec oskarżonego zakaz prowadzenia pojazdów mechanicznych przestał obowiązywać w dniu 6 kwietnia 2012 r. (k. 174 akt V K 695/10).

Wskazać jednocześnie należy, iż orzekając w przedmiocie odpowiedzialności karnej oskarżonego Sąd, przy uwzględnieniu art. 4 § 1 k.k., w całości zastosował Kodeks karny z dnia 1997 r. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia przez R. L. przypisanego mu czynu zabronionego. Przepisy ustawy karnej obowiązujące w dniu 16 sierpnia 2014 r. były bowiem względniejsze dla oskarżonego chociażby z uwagi na obligatoryjność, w świetle obowiązujących przepisów, orzeczenia wobec sprawy przestępstwa z art. 178a § 4 k.k. świadczenia pieniężnego w kwocie nie niższej niż 10.000 zł oraz konieczność orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych.

Dlatego też w opisie czynu Sąd uznał oskarżonego za winnego tego, że w dniu 16 sierpnia 2014 r. w miejscowości R., powiat (...), województwo (...) jechał jako kierujący pojazdem mechanicznym marki B. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości, co potwierdziły przeprowadzone urządzeniem typu (...)o nr (...) badania z następującymi wynikami: I badanie o godz.16:51 - 1,01 mg/l oraz II badanie o godz. 17:07 - 1,00 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 27 października 2010 r. - sygn. akt V K 695/10 i wyrokiem Sądu Rejonowego w (...)z dnia 12 kwietnia 2011 r. - sygn. akt V K 1328/10, przy czym czynu tego dopuścił się w czasie obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczonego w sprawie o sygn. akt V K 1328/10.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznając winę oskarżonego jako nie budzącą wątpliwości skazał oskarżonego i wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając oskarżonemu R. L. karę za przypisane mu przestępstwo Sąd wziął pod uwagę wszelkie okoliczności ujawnione w sprawie oraz miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 k.k.

Za okoliczność obciążającą R. L. Sąd uznał znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu przejawiający się w postaci zamiaru, w jakim oskarżony działał oraz w rodzaju naruszonych przez niego dóbr, a także reguł ostrożności. Opisane powyżej zachowanie oskarżonego jednoznacznie wskazuje, że przypisanego mu czynu dopuścił się on działając w zamiarze bezpośrednim. Doskonale wiedział on bowiem, że prowadząc pojazd znajdował się w stanie nietrzeźwości. Także nagminność przestępstwa prowadzenia pojazdów w stanie nietrzeźwości stanowi okoliczność obciążającą R. L.. Ponadto do okoliczności obciążających oskarżonego Sąd zaliczył jego uprzednią kilkakrotną karalność, w tym dwukrotnie za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. Zachowanie przypisane oskarżonemu w kontekście jego uprzedniej karalności jednoznacznie wskazuje na to, że oskarżony wyjątkowo lekceważył sobie kwestię przestrzegania norm prawnych. Wymierzając R. L. karę Sąd miał też na uwadze fakt, że zawartość alkoholu w jego organizmie aż czterokrotnie przekraczała normę wskazaną w przepisie art. 115 § 16 k.k.

Z kolei jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał fakt, że R. L. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał też na uwadze fakt, że przypisany mu czyn popełniony został w godzinach południowych, a więc w porze bardziej wzmożonego ruchu na drogach.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że wymierzona oskarżonemu kara spełni wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu. W przekonaniu Sądu omówione powyżej okoliczności obciążające oskarżonego powodują, że kary tej nie można uznać za surową. Zauważyć bowiem należy, że za czyn z art. 178a § 4 k.k. grozi kara pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat.

Sąd orzekł wobec R. L. karę 10 miesięcy pozbawienia wolności, a więc karę, której wykonanie, przy wystąpieniu pozostałych przesłanek wskazanych w art. 69 § 1 i 2 k.k., można warunkowo zawiesić na okres próby w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Sąd może zawiesić wykonanie kary jedynie w sytuacji, gdy jest przekonany, że skorzystanie z takiej możliwości będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, w szczególności dla zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Prognozę kryminologiczną ustala się w oparciu o postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Dotychczasowy sposób życia R. L., w szczególności fakt uprzedniej jego karalności, absolutnie nie pozwala przyjąć w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej. W tym miejscu należy też zauważyć, że w myśl przepisu art. 69 § 4 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dniu 16 sierpnia 2014 r., wobec sprawcy przestępstwa określonego w art. 178a § 4 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności w szczególnie uzasadnionych wypadkach. Tak więc w realiach niniejszej sprawy tym bardziej nie mogło być mowy o warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności wymierzonej oskarżonemu.

W myśl przepisu art. 42 § 2 k.k., w brzmieniu obowiązującym w dniu 16 sierpnia 2014 r., Sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji był w stanie nietrzeźwości. Taka sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie. W przekonaniu Sądu wskazane powyżej okoliczności, w tym w szczególności fakt, że oskarżony już uprzednio był skazany za przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. spowodowały, że zasadnym było orzeczenie wobec niego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat.

O kosztach sądowych Sąd orzekł mając na względzie treść art. 627 k.p.k. oraz art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. nr 49, poz. 223 z późn. zm.) uznając, że sytuacja rodzinna i majątkowa oskarżonego umożliwia mu uiszczenie kwoty 250 zł. Zauważyć bowiem należy, że oskarżony uzyskuje dochody z prac dorywczych w kwocie 2500 zł i nie ma nikogo na swoim utrzymaniu (k. 20v, 45).

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w części dyspozytywnej wyroku.